

[Steen Folke]

sektoren, det er en udbygning af den kollektive trafik, det er en kraftig udvidelse af boligbyggeriet og byfornyelsen, det er en forbedring af den sociale sektor og sundhedssektoren, som jo er blevet kraftigt beskåret i de senere år. Men det er ikke det, som regeringen foreslår.

Ganske vist er der mange investeringer i energisektoren og andre steder, som går i den rigtige retning, men det gennemgående er, at det er ganske utilstrækkeligt, eksempelvis omkring vedvarende energi. Man behøvede ikke nødvendigvis offentlige kæmpeinvesteringer, hvis regeringen ville sørge for at styre udviklingen, bl. a. gennem påbud og en ordentlig planlægning. Men i den situation, hvor den vedvarende energi er overladt til den gode vilje, er investeringer på 300 mill. kr. klart utilstrækkelige.

Et andet eksempel er boliginvesteringerne. I 1981 og 1982 er man længere væk fra socialdemokratiets og andres gamle løfte om 40.000 nye boliger end nogen sinde før. Selv med forhøjelsen af den almennyttige kvota og med den forventede stigning i det private byggeri vil man i 1985 ligge 3 mia kr. under 1979-niveauet med hensyn til boliginvesteringer, offentlige og private tilsammen. Det er faktisk så grelt, at når man lægger alle offentlige investeringer samt alle boliginvesteringer, offentlige og private, sammen, vil man i 1985 ligge under niveauet fra 1979 med hensyn til de tilsvarende investeringer. Med andre ord: på trods af handlingsprogrammets øgede offentlige investeringer vil der blive investeret mindre, end der blev i 1979.

Samtidig understreger investeringsprioriteringen, at man skal fastholde de nedskæringer, der har ramt det offentlige serviceniveau. Man skriver ligeud - det er på side 14 nederst i det lille særtryk - at man skal overveje »efterspørgselsdæmpende foranstaltninger, herunder øgede takster«. Det er jo sandt: hvis man sætter taksterne på den kollektive trafik eller på daginstitutioner tilstrækkeligt meget i vejret, skal folk nok holde sig væk.

Der er med andre ord ikke nogen foræringer til lønarbejderne og så sandelig heller ikke til de arbejdsløse i regeringens investeringsoplæg. Det er kølig, borgerlig økonomisk politik. Arbejdsløsheden vil fortsat vokse, vær vis på det! Og socialdemokratiet har

kun det ene forsvar, at med de borgerlige ville det sikkert være endnu værre.

Chr. Christensen (KrF):

Jeg er enig med hr. Glensgård i, at det kan være fornuftigt og nødvendigt at anskue de fremtidige investeringer ud over den hverdag, vi står i, men denne mulighed har vi jo ved debatterne om de vekslende finanslove, og mange ordførere har også benyttet sig af denne mulighed.

Igennem de økonomiske forlig i 1980 og 1981 mellem socialdemokratiet, det radikale venstre, centrum-demokraterne og kristeligt folkeparti har vi været med til at præge beslutningerne om investeringerne i 1982 og delvis i 1983. Her vil jeg især pege på erhvervsinvesteringerne, men også pege på det fortsatte behov for investeringer i landbrug og byggeri og da ikke mindst i børnefamiliernes vilkår.

Den fremlagte investeringsplan bygger delvis på disse forlig, men ud over 1983 bygger planen i høj grad også på et grundlag, som vi hverken har eller vil have lod eller del i. Vi har noteret os en forhøjelse af energiinvesteringerne på 10 mia kr. og også finansministerens bemærkninger om, at de i første omgang store udgifter senere vil vende sig til betydelige besparelser. I den udvikling, vi er inde i, er der nok god grund til at følge det område ganske nøje.

Ligeledes noterer vi os, at der i de kommende år er afsat 400 mill. kr. til opretholdelse af regelmæssig drift af statsbanerne, og at yderligere investeringer i eldrift foreløbig er opgivet. Jeg går ud fra, at det er en foreløbig opgivelse.

Vi håber, at det budgetterede milliardbeløb til øget aktivitet vil give beskæftigelse til de anslåede 18.000.

Dele af investeringsprogrammet er fremsat som forslag, og andre vil følge efter, sagde finansministeren. Vi vil se på disse forslag, efterhånden som de kommer, vurdere dem kritisk og tage stilling til dem på baggrund af det samlede investeringsbehov og i lyset af den til enhver tid værende økonomiske og politiske situation.

Finansministeren (Heinesen):

Selv om det kunne være meget fristende, tror jeg alligevel, det er rigtigt, at jeg i dag